

Nr 85.

Av herr **Lindmark m. fl.**, angående sättet för finansiering av utgifterna för de allmänna vägarna.

I årets statsverksproposition, sjätte huvudtiteln, under rubriken vägbyggnader och vägunderhåll, föreslås, att anslagen till byggande av enkla bygdevägar, ödebygdevägar och tillfartsvägar till inlandsbanan skola direkt utgå av automobilskattemedel. Sammanlagda summan av dessa tre anslag utgör 3 050 000 kronor (1 350 000 + 1 200 000 + 500 000).

År 1932 föreslog Kungl. Maj:t att med automobilskattemedel täcka anslaget å 5 250 000 kronor till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar. Riksdagen beslöt bifalla förslaget, men uttalade samtidigt att den ej kunnat undgå att hysa starka betänkligheter mot förslaget, men ville dock ej motsätta sig, att, vad nästa budgetår beträffar, automobilskattemedel toges i anspråk för att bereda anslagstäckning för ifrågavarande anslag till vägbyggnader. Riksdagen förutsatte dock härvid, att i samband med pågående utredning om vårt vägväsen och de lämpliga formerna för dess allmänna utveckling jämväl borde beaktas skäligheten av att från allmänna budgeten alltjämt i erforderlig utsträckning lämnas bidrag för finansiering av utgifterna för de allmänna vägarna. (Riksd. skr. nr 283 år 1932.)

I förra årets statsverksproposition föreslogs, att, förutom till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar, anslagen till byggande av enkla bygdevägar, ödebygdevägar och tillfartsvägar till inlandsbanan skulle utgå av automobilskattemedel. Med anledning av väckta motioner beslöt fjolårets riksdag att ej godkänna Kungl. Maj:ts förslag, att förevarande anslag till byggande av enkla bygdevägar, ödebygdevägar och tillfartsvägar till inlandsbanan skulle täckas av automobilskattemedel. Enligt riksdagens mening skulle en sådan åtgärd innebära ett ytterligare inskränkande på dessa medel, desto mindre tillrådligt som de redan för närvarande visat sig knappa för finansieringen av de båda ursprungliga automobilskatteanslagen, nämligen anslagen till förbättring och underhåll av för automobiltrafiken viktiga gator och vägar i städerna, respektive landsbygden. Vidare, framhölls i riksdagskrivelsen (riksd. skriv. nr 288), måste beaktas skäligheten av att från allmänna budgeten alltjämt i erforderlig utsträckning lämnas bidrag för finansieringen av utgifterna för de allmänna vägarna.

Beslutet innebar en överflyttning från automobilskattemedel till allmänna budgeten på sammanlagt 3 050 000 kronor. Vid beslutets fattande uttalade riksdagen, att vid genomförande av ifrågavarande förslag en mot-

svarande sänkning borde vidtagas i de belopp, som Kungl. Maj:t äskat till bekämpande eller motverkande av arbetslösheten.

Av vad riksdagen i sina skrivelser under näst föregående två åren uttalat angående lämpligheten av att till täckning av ifrågavarande anslag använda automobilskattemedel framgår riksdagens bestämda uppfattning, att åtminstone viss del av vägbyggnadsanslagen borde utgå av allmänna statsmedel. Sedan dessa uttalanden gjordes har icke något inträffat, som kunnat ge anledning till ändrad uppfattning härutinnan.

Då anspråken å automobilskattemedlen för de ändamål, vartill skatten egentligen avsetts, fortfarande äro mycket stora, och då det ej kan vara riktigt att använda dessa medel för rent budgetära ändamål, anse vi, att anslagen till byggande av enkla bygdevägar, ödebygdevägar och tillfartsvägar till inlandsbanan, tillhoppa 3 050 000 kronor, skola utgå av vanliga statsmedel. För undvikande av ökad budgetbelastning och då anläggning av vägar alltid verksamt bidrager till hävande av arbetslösheten, föreslås att en motsvarande sänkning vidtages av de belopp, som Kungl. Maj:t till bekämpande eller motverkande av arbetslösheten föreslagit i statsverkspropositionen.

På grund av vad sålunda anförts föreslå vi,

att riksdagen, med ändring av Kungl. Maj:ts förslag under sjätte huvudtiteln, punkterna 10, 11 och 13, måtte besluta, att anslagen för budgetåret 1934/1935 till

enkla bygdevägar	Kr. 1 350 000
ödebygdevägar	» 1 200 000
tillfartsvägar till inlandsbanan	» 500 000

eller tillsammans Kr. 3 050 000

skola utgå av vanliga statsmedel såsom extra reservationsanslag.

Stockholm den 19 januari 1934.

Carl Lindmark.

Erik Anderson.

O. A. Ernfors.

M. Svensson.

Nils Gabrielsson.